Biblioteca Centrală Regională

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 62 • Seria II • Nr. 664 • Miercuri 14 septembrie 1960 • 8 pagini — 15 bani

SPOR LA MUNCĂ ÎN NOUL AN ȘCOLAR!

Prăznuirea veche și totuși mereu nouă a începutului de an școlar a venit, iată, și în această toamnă. Odihniți, plini de vigoare și sănătate, copiii noștri își vor începe îndeletnicirile școlărești. Se liniștesc locurile de desfătare ale vacanței, ca să se însuflețească școlile proaspăt zugrăvite și reparate. În sute de școli noi va suna clopoțelul pentru prima oară.

Statornica și plina de atenție grijă a partidului și guvernului pentru instruirea și educarea tinerei generații a patriei s-a manifestat și în acest an din plin. La cel de al III-lea Congres al partidului au fost dezbătute și problemele privind dezvoltarea învățămîntului în legătură cu sarcinile desăvîrșirii construirii socialismului în țara noastră. Pentru a crea condiții tot mai favorabile de studiu copiilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, începînd cu acest an școlar se introduce gratuitatea completă a manualelor pentru toți elevii de la clasa I-a la clasa a VII-a inclusiv, iar în viitor, gratuitatea se va extinde și asupra rechizitelor școlare.

În anii planului de șase ani, din fondurile statului se vor aloca sume de peste două ori mai mari decît în perioada 1954—1959, pentru întărirea bazei materiale a școlii și se vor construi aproximativ 15.000 săli de clasă.

Deschiderea noului an școlar este în egală măsură o sărbătoare a elevilor și părinților lor ca și a inimoaselor noastre cadre didactice. În mîinile acestora se află o comoară de preț, viitorii muncitori, ingineri, doctori, savanți, viitoarea fală a patriei. Cadrele noastre didactice sînt chemate să ridice gîndirile ce li s-au încredințat la înțelegerea și stăpînirea științei și tehnicii, să le facă însetate și interesate de tot ceea ce e nou. Cadrele noastre didactice sînt grădinari iscusiți care sădesc adînc în conștiințele elevilor sentimentele de dragoste fierbinte pentru patrie, pentru popor și conducătorul înțelept al poporului, Partidul Muncitoresc Romîn. Învățătorii și profesorii sînt chemați să înfăptuiască instruirea și educarea socialistă a tinerei generații strîns legată de munca productivă. Munca, temelia înălțării patriei pe culmile socialismului și ale comunismului, constituie și temelia educației noi. *„O preocupare deosebit de importantă în domeniul învățămîntului de cultură generală* — se arată în Raportul C.C. al P.M.R. la cel de-al III-lea Congres al partidului, prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — *este dezvoltarea legăturii dintre învățămînt și munca productivă".*

Școala, pe diferitele ei trepte, contribuie din plin la înfăptuirea măreței sarcini a poporului muncitor, desăvîrșirea construcției socialiste. Ea trebuie să devină principala sursă de formare a cadrelor necesare economiei noastre naționale. A da societății circa 260.000 de muncitori calificați, peste 100.000 de cadre tehnice medii și circa 54.000 de cadre cu pregătire superioară, — așa cum se prevede pentru anii 1960—1965 — este o mare răspundere și o mare mîndrie a cadrelor noastre didactice.

A fi învățător, profesor, educator în condițiile cînd întregul popor muncitor te înconjoară cu cea mai mare cinste, cînd copiilor oamenilor muncii le sînt deschise porțile școlilor de toate gradele, este într-adevăr o mare fericire. Cadrele noastre didactice, care își exercită nobila profesiune în condiții minunate, știu că în țările capitaliste alta este situația cadrelor didactice și a elevilor. Din statisticile U.N.E.S.C.O. aflăm că 250 milioane de copii de vîrstă școlară nu au posibilitatea să meargă la școală. 250 milioane de copii în lumea capitalului cunosc amărăciunea unei vieți în care și lumina cărții li se refuză. Dar chiar și pentru cei ce urmează școala, se pun o seamă întreagă de probleme. De curînd, ziarul francez „Figaro" arăta că în ciuda faptului că manualele școlare au apărut în librării, nimeni nu s-a grăbit să le cumpere, fiindcă prețul lor, și așa inaccesibil, s-a majorat cu 2 la sută față de anul 1959. Dacă planul dezarmării generale și totale propus de U.R.S.S. și susținut de toate țările lagărului socialist, de toate forțele iubitoare de pace s-ar înfăptui, s-ar putea rezolva și situația milioanelor și milioanelor de copii din țările capitaliste, rămași în afara școlii. Spunîndu-și cuvîntul hotărît la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. pentru pace, pentru dezarmare generală și totală, delegația țării noastre condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej va susține implicit și cauza copiilor din țările capitaliste, va milita implicit pentru făurirea în lumea întreagă a ceea ce în țara noastră, în toate țările lagărului socialist este împlinit: copilărie tot mai fericită, nelimitate posibilități de studiu, de dezvoltare pentru toți fiii oamenilor muncii.

Sub înțeleapta conducere a Partidului Muncitoresc Romîn, în anii regimului democrat-popular se împlinesc visurile atîtor generații de dascăli și cărturari progresiști care odinioară priveau cu durere cum poporul n-avea nici „parte", nici „carte", și doreau fierbinte să l vadă stăpîn pe bogățiile materiale și spirituale.

La deschiderea acestui an școlar, întîmpinat cu atîtea realizări îmbucurătoare, urăm cadrelor didactice spor la muncă, iar elevilor împlinirea cu sîrguință a poruncii leniniste: „Învăța-ți, învăța-ți, învăța-ți!"

Nu crezi ?... Mîine începe școala.

La porțile toamnei

Septembrie se-ntoarce arămiu
În viile bătrîne, în livadă;
Cu freamătul copiilor, zglobiu,
Deschide poarta școlii înc-o dată...

Scînteie în bardace vin aprins
Și saci de grîu ne-mbelșugară podul;
E vremea cînd al țării necuprins
Cu mîini de aur ne întinde rodul.

Ne bucurăm de-atîtea împliniri,
De sporul muncii noastre, laolaltă;
De școala nouă, cu arțari subțiri,
De primul „bețișor" ce-n foi tresaltă...

Ai noștri sînt acești frumoși copii
Strîngînd în palmă creta sidefie...
Noi poate învățam: o — i, o — i
Văzînd de oi străine, pe moșie!...

Aceste palme aspre, de plugar,
Deschid smerite cartea lor cea nouă;
Voi ați primit-o, fiule, în dar —
În dar — cum domnii nu ne-au dat-o nouă!

De-aceea, cînd revine arămiu
Septembrie în vii și în livadă,
Cînd freamătul copiilor, zlobiu,
Deschide poarta școlii înc-o dată,

Eu știu că-n ceasul ăsta fericit
Obida din trecut ni-i răzbunată;
Că macii verii, toți, s-au risipit
În purpuria încilor cravată;

Și văd departe, peste-al vremii zbor,
Colectiviști și agronomi de seamă...
Și fericit mă-nclin spre drumul lor —
Pornit de-aici, din toamna de aramă!

MIHAI NEGULESCU

AL II-LEA FESTIVAL BIENAL DE TEATRU „I. L. CARAGIALE"

În faza raională a concursului bienal „I. L. Caragiale", echipa de teatru a căminului cultural din Radu Negru, raionul Călăraşi, a obţinut locul întîi cu piesa „O să fie nuntă mare" de Lucia Demetrius.

Spre noi succese în dezvoltarea mişcării teatrale de amatori

Cel de-al II-lea Festival bienal de teatru „I. L. Caragiale" a fost organizat cu scopul de a aduce o contribuţie preţioasă la dezvoltarea mişcării teatrale de amatori de la oraşe şi sate, la educarea cultural-artistică a unui număr sporit de oameni ai muncii, la orientarea repertoriului spre realitatea zilelor noastre şi la ridicarea pe o treaptă tot mai înaltă a valorii artistice a spectacolelor.

Faza intercomunală a constituit o largă întrecere artistică de masă care a adus o importantă contribuţie la educarea socialistă a oamenilor muncii, la mobilizarea lor în lupta pentru înfăptuirea măreţelor sarcini ale construcţiei socialiste în ţara noastră. În cadrul acestei faze au prezentat spectacole un număr de peste 9000 formaţii de teatru, numai la sate, faţă de 5.500 echipe cîte au participat la primul Festival „I. L. Caragiale" din anul 1958. În multe regiuni, lozinca: „Nici un cămin cultural fără echipă de teatru" a fost îndeplinită şi chiar depăşită. În regiunea Stalin, de pildă, s-au prezentat la concurs 504 echipe de teatru, la un număr de 453 cămine culturale, iar în regiunea Timişoara, cele 677 cămine culturale au avut 714 formaţii de teatru, unele cămine culturale organizînd 2-3 colective dramatice. În alte regiuni, cum ar fi, Bacău, Piteşti etc., numărul echipelor de teatru participante la faza intercomunală a fost egal cu numărul căminelor culturale.

Din păcate însă, au fost şi regiuni unde secţiile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare, casele regionale ale creaţiei populare şi casele raionale de cultură n-au folosit învăţămintele primului festival şi nu s-au străduit în suficientă măsură să asigure desfăşurarea la un nivel superior a fazei intercomunale. Aşa, de pildă, regiunea Galaţi, s-a prezentat la această fază doar cu 335 echipe, în timp ce în regiune există 612 cămine culturale. O situaţie similară o are şi raionul Gurahonţ, regiunea Oradea, unde din cele 85 cămine culturale au participat la festival doar 43.

La faza intercomunală au fost selecţionate echipele cele mai bune care s-au prezentat apoi în concurs la faza raională. Pregătindu-se cu asiduitate majoritatea echipelor care au promovat la faza raională, au prezentat spectacole la un nivel artistic mai înalt, înlăturînd unele lipsuri privind interpretarea şi trăirea pe scenă a rolurilor. La faza intercomunală artiştii amatori de la sate au prezentat spectacole interesante, atrăgătoare, mult apreciate de cei peste 4.300.000 de spectatori.

O realizare de seamă a celui de-al II-lea Festival „I. L. Caragiale" o constituie şi înnoirea şi orientarea repertoriului spre cele mai actuale şi importante probleme din viaţa satului, din lupta partidului şi clasei muncitoare pentru continua dezvoltare a patriei noastre. Spectacolele prezentate atît la faza intercomunală, cît şi la cea raională au exercitat o puternică influenţă educativă asupra spectatorilor datorită în mare măsură şi repertoriului variat, cu un bogat conţinut ideologic. Majoritatea formaţiilor de teatru au inclus în repertorii piese inspirate din viaţa nouă a satelor, din lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii patriei noastre şi pentru întărirea şi dezvoltarea unităţilor socialiste existente.

Din analiza celor două faze ale festivalului care au avut loc pînă în prezent, se desprinde, ca o realizare meritorie a formaţiilor amatoare de teatru şi creşterea nivelului artistic al spectacolelor prezentate. Cele mai multe echipe au înlăturat mişcarea stîngace în scenă, rostirea mecanică a replicilor, interpreţii trăind cu adevărat rolurile şi redînd în mod firesc ideile şi sentimentele personajelor cărora le dau viaţă pe scenă. Deşi s-a înregistrat o considerabilă creştere a nivelului artistic al spectacolelor, totuşi secţiile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare, casele regionale ale creaţiei populare, casele raionale de cultură şi instructorii artistici trebuie să depună în continuare toate eforturile, să îndrume şi să pregătească în aşa fel echipele de teatru încît mişcarea teatrală de amatori să înregistreze un nou progres pe calea ridicării interpretării artistice a spectacolelor prezentate.

De curînd a început faza regională a festivalului. De data aceasta se întrec cele mai bune echipe selecţionate la faza raională. Majoritatea echipelor s-au pregătit cu perseverenţă, animate de dorinţa de a ajunge în finală. Ţinînd seama de observaţiile juriilor, ele au căutat prin repetiţii susţinute şi prin spectacole prezentate în diferite comune să-şi perfecţioneze interpretarea artistică, să realizeze spectacole de o cît mai bună calitate. De pildă, echipa de teatru a căminului cultural din comuna Beidaut, raionul Istria, s-a deplasat în comunele Sinoe, Ciamurlia de Jos, Dealu, Neatîrnarea şi la Babadag, dînd spectacole cu piesa „Paznicul stelelor".

O asemenea preocupare se observă la majoritatea formaţiilor ce urmează să se prezinte la faza regională şi fără îndoială că această fază va constitui un nou prilej pentru înregistrarea unor şi mai mari succese privind dezvoltarea mişcării teatrale de amatori din ţara noastră. Ca şi la celelalte faze, juriile vor trebui să organizeze, după spectacole, discuţii cu instructorii artistici şi interpreţii fiecărei echipe, astfel ca lipsurile care s-au semnalat să poată fi cît mai repede remediate.

În mod firesc însă se naşte o întrebare: Ce fac echipele de teatru care n-au promovat la o fază superioară a festivalului? Formaţiile care au fost îndrumate şi sprijinite mai departe au desfăşurat în continuare o activitate cu scopul de a ajunge la nivelul celor mai bune echipe. În cele mai multe locuri însă aceste formaţii au fost date uitării, ele desfăşurînd o activitate sporadică. Secţiile de învăţămînt şi cultură, casele regionale de creaţie şi casele raionale de cultură s-au interesat în primul rînd de echipele promovate, iar pe celelalte le-au lăsat să-şi organizeze singure activitatea. Aceste formaţii ar fi trebuit îndrumate şi sprijinite să-şi înlăture lipsurile manifestate în cadrul fazei la care s-au prezentat şi antrenate în alte întreceri artistice menite să le ofere posibilitatea concretă pentru a-şi îmbunătăţi interpretarea artistică şi pentru a avea o activitate permanentă.

Casele regionale ale creaţiei populare ar fi trebuit să acorde o mai mare atenţie acestor echipe mai ales că unul din principalele obiective ale festivalului este şi acela al creşterii considerabile a numărului de formaţii amatoare de teatru cu activitate permanentă. Studiourile actorului amator de pe lîngă casele regionale ale creaţiei populare pot da un ajutor preţios formaţiilor nepromovate. În cadrul acestor studiouri trebuie să prezinte spectacole cît mai multe echipe amatoare, atît în faţa unor comisii alcătuite din specialişti, cît şi în faţa instructorilor altor echipe. Spectacolele acestea trebuie urmate de discuţii care să folosească echipelor şi instructorilor prezenţi în munca de realizare a unor spectacole la un nivel artistic cît mai înalt. Casele raionale de cultură trebuie să devină centre metodice, cu activitate permanentă de îndrumare a tuturor formaţiilor de teatru, indiferent dacă ele au promovat sau nu într-o fază a festivalului.

Asigurînd o permanentă şi bogată activitate a tuturor echipelor de teatru, pregătind cu asiduitate formaţiile care se întrec în cadrul Festivalului „I. L. Caragiale", secţiile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare, casele regionale ale creaţiei populare şi casele raionale de cultură vor aduce un aport preţios la dezvoltarea mişcării teatrale de amatori, la realizarea unor spectacole la un înalt nivel artistic care să contribuie şi mai mult la educarea socialistă a maselor, la mobilizarea oamenilor muncii în lupta pentru traducerea în viaţă a măreţelor sarcini ale celui de-al treilea Congres al P.M.R. pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste în patria noastră.

Recitatoarea Florica Goinea din comuna Coşdeni, regiunea Oradea.

FESTIVALUL în REGIUNEA GALAŢI

Cele mai bune echipe de teatru din raioanele regiunii, se vor întrece, nu peste multă vreme, în centrele Galaţi, Brăila şi Focşani, în cadrul fazei regionale a Festivalului „I. L. Caragiale". Ce piese vor fi prezentate? Cinci raioane aduc pe scenă piesa — promovată la primul festival de teatru de către Casa de cultură din Tg. Ocna — **„Fata tatii cea frumoasă"**, alte două raioane piesa **„Indoiala"**, iar celelalte, piesele **„O să fie nuntă mare"**, **„Cel din urmă"** şi **„Tîrgul inimilor"**. Privit în ansamblu, repertoriul pentru această etapă este mai variat decît la festivalul precedent şi la primele faze ale întrecerii.

La Scorţaru Nou — Brăila, ca şi la Mînăstioara — Panciu, la Năruja — Vrancea, ca şi la Tătaru — Călmăţui echipele clasificate pentru faza regională au început pregătirile. Sînt aşteptaţi însă de multă vreme specialiştii pe care a făgăduit să-i trimită Casa regională a creaţiei populare, pentru a face ultimele retuşări ale spectacolelor ce vor fi prezentate. Deocamdată, actorii Teatrului de Stat din Galaţi au fost repartizaţi numai pe hîrtie, pentru instruirea echipelor participante. Nici unul nu cunoaşte încă formaţia pe care trebuie s-o ajute, nici unul nu s-a deplasat la sate. Pregătirile nu trebuie organizate în pripă, abia în preajma datei spectacolului la regiune, deoarece echipele sînt datoare să se prezinte la un nivel artistic ridicat în faţa maselor largi de ţărani muncitori şi înainte de faza regională.

O situaţie de loc îmbucurătoare au însă în regiunea Galaţi echipele nepromovate pentru o fază superioară de concurs, cele care, din anumite motive, nu au fost selecţionate. Majoritatea acestora, din păcate, au abandonat montarea de noi spectacole de teatru pe scenele căminelor culturale, prezentîndu-se întotdeauna, atunci cînd au fost solicitate, cu aceeaşi piesă de teatru pregătită încă de anul trecut pentru concurs. Neglijarea primenirii repertoriului, a continuităţii activităţii echipelor de teatru, duce la limitarea muncii artistice în sate prin lipsa spectacolului de teatru — deosebit de educativ. Într-o serie de comune din raionul Lieşti, ca Rîmniceni, Măicăneşti, Vulturul, Hînguleşti etc., nici nu se mai vorbeşte despre echipa de teatru a căminului cultural, ţăranii amintindu-şi că a existat cîndva, „cam pe la începutul anului, o piesă de teatru", dar numai atît. Iar pe alocuri, cum s-a întîmplat la Malul, cînd se încearcă prezentarea unui nou spectacol de teatru, sînt scotocite rafturi prăfuite şi scoase la „lumină" piese depăşite, de multă vreme înlăturate din repertoriu, cum ar fi „Capra Zamfirei" sau „Hîrbul cu leacuri". Lipsa de orientare, de sprijinire în alegerea repertoriului de către organele raionale competente, a făcut de altfel ca însăşi la prima fază a concursului unele echipe să prezinte piese necorespunzătoare. „Hîrbul cu leacuri" a fost prezentat în concurs de căminele culturale din Vulturul şi Malul.

O echipă bună, ca cea din Iveşti, promovată pentru faza regională, a intrat în concurs cu o piesă de teatru — „Bucuroşi de oaspeţi" — cu care se prezentase şi la primul festival „I. L. Caragiale". Piesa a fost schimbată cu una nouă, abia acum, în ultimul timp. Măsura a fost luată desigur şi pentru faptul că spectatorii preferau să stea acasă decît să mai vadă, cine ştie pentru a cîta oară, acelaşi şi acelaşi spectacol.

Este necesar ca în regiunea Galaţi, casa de creaţie, casele de cultură şi secţiile de învăţămînt şi cultură să înţeleagă faptul că întrecerea echipelor de teatru nu constituie o acţiune în sine şi că succesul acestei întreceri nu se limitează la o participare de 98 la sută a formaţiilor, în prima fază de concurs. Echipele de teatru — indiferent că au fost sau nu promovate pentru faze superioare de concurs — sînt datoare să prezinte cu continuitate spectacole în faţa ţăranilor muncitori din comuna lor sau din satele şi comunele învecinate, oferind un repertoriu variat, multilateral, de altfel la îndemîna tuturor datorită numeroaselor şi recentelor apariţii de noi piese într-un act.

Se impune astfel reantrenarea echipelor de teatru din regiunea Galaţi într-o activitate artistică susţinută, orientarea lor în alegerea repertoriului, sprijinirea cu specialişti a mai multor formaţii care să constituie exemplu pentru alte echipe de teatru, organizîndu-se cu acestea largi schimburi de experienţă. Schimbul de formaţii între comune apropiate sau stimularea celor mai bune echipe prin aducerea lor pe scenele caselor de cultură sau chiar la regiune, vor prilejui o continuă şi permanentă viaţă artistică, teatrală, la sate, vor contribui la educarea maselor largi avîntate în lupta pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste în patria noastră.

S. RĂDULESCU

WILHELM PIECK

Un fiu credincios al poporului german

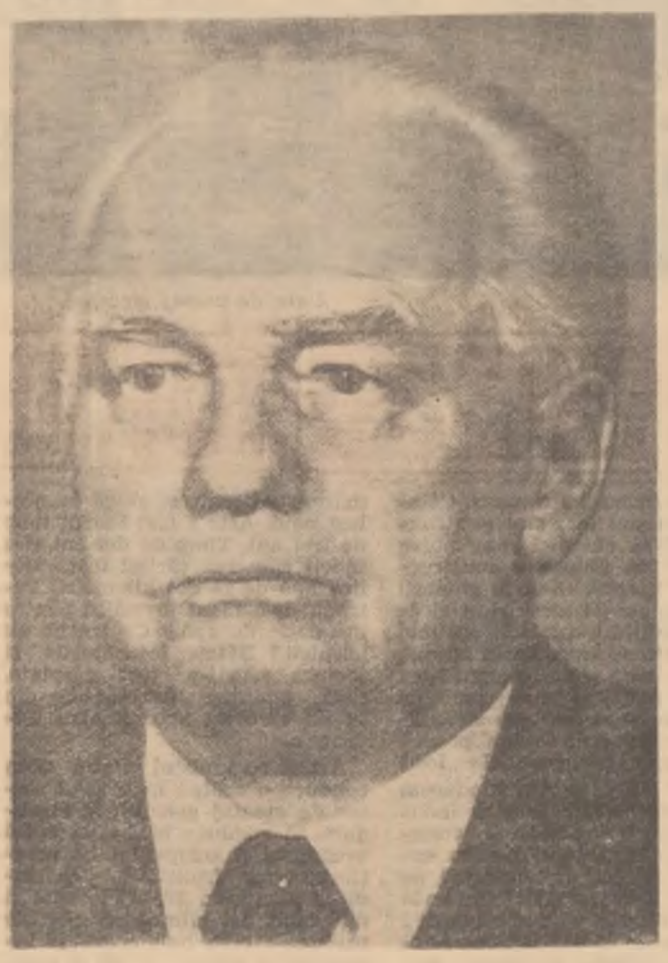

Cu un simţământ de profundă durere poporul nostru a aflat că în ziua de 7 septembrie a.c. a încetat din viaţă cel mai iubit fiu al poporului german, tovarăşul Wilhelm Pieck, preşedintele Republicii Democrate Germane, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania.

Eminent militant al mişcării muncitoreşti germane şi internaţionale, luptător neînfricat pentru pace şi socialism, tovarăşul Wilhelm Pieck şi-a cîştigat dragostea neţărmurită a poporului german ca şi stima şi preţuirea oamenilor progresişti de pretutindeni.

Viaţa lui Wilhelm Pieck este un model strălucit de luptă pentru binele şi fericirea poporului, o pildă vie de abnegaţie şi devotament faţă de glorioasa învăţătură marxist-leninistă. Împreună cu Karl Liebknecht şi Rosa Luxemburg, cu Franz Mehring şi Clara Zetkin, tovarăşul Wilhelm Pieck s-a situat, de la începutul activităţii sale revoluţionare, în fruntea luptei dusă de clasa muncitoare germană împotriva forţelor reacţiunii şi a militarismului, împotriva dominaţiei junkerilor şi a monopolurilor, pentru libertatea şi progresul social al poporului german.

După Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, care a deschis cea mai glorioasă pagină din istoria omenirii, Wilhelm Pieck a fost un vestitor neînfricat al adevărului despre Uniunea Sovietică şi a militat cu toate forţele pentru prietenia frăţească dintre popoarele sovietic şi german.

Capitaliştii monopolişti din Germania, junkerii şi generalii încurajaţi de cercurile guvernante din Occident şi de politica de coaliţie anticomunistă a social democraţilor, l-au adus în 1933 la putere pe Hitler. În anii negri ai teroarei fasciste, partidul comunist din Germania, în frunte cu Ernst Thälmann, Wilhelm Pieck şi alţi conducători de seamă, a fost singurul partid care a chemat şi mobilizat clasa muncitoare din Germania şi pe toţi oamenii progresişti la luptă activă pentru răsturnarea regimului hitlerist, care, aşa cum a arătat tovarăşul Wilhelm Pieck, însemna „cea mai groaznică nenorocire, cea mai mare ruşine din istoria Germaniei".

Numele glorios al lui Wilhelm Pieck este strîns legat de făurirea unităţii politice şi organizatorice a clasei muncitoare din R.D.G., de întemeierea primului stat muncitoresc ţărănesc iubitor de pace din istoria Germaniei — Republica Democrată Germană — care face parte din marea familie frăţească a ţărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică.

În ziua de 10 septembrie reprezentanţii Republicii Democrate Germane, reprezentanţii ţărilor socialiste frăţeşti l-au însoţit pe tovarăşul Wilhelm Pieck pe ultimul său drum. Cu acest prilej tovarăşul Otto Grotewohl a spus printre altele în cuvîntarea sa: *„Cele şase decenii şi jumătate ale vieţii politice conştiente a lui Wilhelm Pieck au fost bogate în luptă şi muncă, în experienţă şi învăţăminte. Wilhelm Pieck făcea parte din acei oameni despre care Lenin spunea că ei au salvat onoarea socialismului german şi a proletariatului german. Wilhelm Pieck făcea parte din acei conducători ai clasei muncitoare şi ai poporului care, călăuzit de marxism-leninism, nu numai că studiază istoria, ci trag din ea şi învăţămintele necesare pentru politica şi munca partidului lor. Acest lucru este dovedit de activitatea sa neobosită şi rodnică în conducerea P. C. din Germania care, cu ajutorul său hotărît, s-a dezvoltat ca partid de masă marxist-leninist.*

In acest ultim ceas cînd ne despărţim pentru totdeauna de prietenul şi tovarăşul nostru drag, de iubitul şi stimatul preşedinte al republicii noastre, de Wilhelm Pieck, îi promitem cu sfinţenie că vom îndeplini ţelul urmărit de el în spiritul său şi după exemplul său".

Incetarea din viaţă a tovarăşului Wilhelm Pieck este o grea pierdere pentru întreaga mişcare muncitorească germană şi pentru mişcarea muncitorească internaţională. Figura lui luminoasă de luptător neobosit pentru cauza păcii şi socialismului va rămîne veşnic neştearsă în amintirea poporului romîn.

Mitingul de doliu din Capitală

Sîmbătă la amiază, în sala Palatului R. P. Romîne, a avut loc un mare miting de doliu al oamenilor muncii consacrat memoriei tovarăşului Wilhelm Pieck, preşedintele Republicii Democrate Germane, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, eminent militant al mişcării muncitoreşti internaţionale, luptător înflăcărat pentru triumful măreţelor idei ale marxism-leninismului, pentru pace şi făurirea unei Germanii unite şi democrate.

Mii de muncitori şi intelectuali, reprezentanţi ai oamenilor muncii din întreprinderile şi instituţiile bucureştene au venit să aducă un ultim omagiu lui Wilhelm Pieck, să exprime sentimentele de adîncă durere ale poporului romîn şi solidaritatea cu oamenii muncii din R. D. Germană.

Au luat parte membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, miniştri, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, deputaţi, conducători ai instituţiilor centrale şi organizaţiilor obşteşti, oameni de ştiinţă, artă şi cultură, activişti de partid şi de stat.

Au fost prezenţi membrii Ambasadei R. D. Germane la Bucureşti, şefii unor misiuni diplomatice şi alţi membri ai corpului diplomatic.

In prezidiu au luat loc tovarăşii: Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Alexandru Drăghici, general de armată Leontin Sălăjan, Janos Fazekaş, Wilhelm Bick, ambasadorul R. D. Germane la Bucureşti, Gheorghe Stoica, Avram Bunaciu, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai unor instituţii de stat şi organizaţii obşteşti, muncitori fruntaşi, oameni de artă, ştiinţă şi cultură.

Mitingul de doliu a fost deschis de tov. Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R.

Participanţii la mitingul de doliu au păstrat un moment de reculegere în memoria eminentului conducător al poporului german, tovarăşul Wilhelm Pieck.

Tovarăşul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Romîne, a evocat apoi figura lui Wilhelm Pieck, omul care a întruchipat un minunat exemplu de slujire plină de abnegaţie a cauzei păcii şi socialismului.

In cuvîntul său, tovarăşul Chivu Stoica a spus printre altele:

„Strîns legat de popor, modest, plin de solicitudine şi atenţie faţă de nevoile oamenilor muncii, ferm şi principial în rezolvarea tuturor problemelor, Wilhelm Pieck s-a bucurat de respectul şi dragostea caldă a celor mai largi mase ale poporului german. El şi-a dedicat întreaga energie consolidării şi dezvoltării Republicii Democrate Germane ca stat cu adevărat democrat şi iubitor de pace, operei de construire a socialismului, luptei pentru viitorul luminos al poporului german. Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania oamenii muncii luptă cu avînt pentru realizarea planului septenal, a cărui îndeplinire pînă în 1965 va duce la victoria socialismului în Republica Democrată Germană.

Wilhelm Pieck a îmbinat, în întreaga sa activitate, patriotismul fierbinte faţă de ţara sa cu internaţionalismul proletor. Aceasta s-a manifestat cu putere şi în munca pe care a desfăşurat-o pentru dezvoltarea prieteniei dintre Republica Democrată Germană, Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste, printre care şi Republica Populară Romînă, pentru întărirea continuă a unităţii de nezdruncinat a ţărilor lagărului socialist".

La miting au mai luat cuvîntul tovarăşii Alexandrina Drăghici, muncitoare fruntaşă la întreprinderea Industria Bumbacului, prof. univ. Gheorghe Mihoc, membru corespondent al Academiei R. P. Romîne, prorectorul Universităţii „C. I. Parhon" şi mecanicul de locomotivă Ştefan Lungu, Erou al muncii socialiste.

★

In întreaga ţară — în fabrici, uzine, pe şantiere de construcţii, în instituţii de artă şi cultură, în unităţi agricole socialiste — au avut loc sîmbătă adunări de doliu pentru cinstirea memoriei preşedintelui R. D. Germane, Wilhelm Pieck.

Adunări de doliu pentru cinstirea memoriei tovarăşului Wilhelm Pieck au avut loc la Uzinele „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, Combinatul siderurgic din Hunedoara, Universitatea „Babeş-Bolyai" din Cluj, la Fabrica de ţevi din Roman, Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iaşi, Uzinele „Electroputere" din Craiova, Fabrica de mobilă „23 August" din Tg. Mureş, Uzinele mecanice din Timişoara, la gospodăria agricolă colectivă din comuna Păuleşti, regiunea Baia Mare, Şantierul naval maritim Constanţa, Fabrica „Solidaritatea" din Oradea, Combinatul forestier din Vatra Dornei, Uzinele metalurgice din Colibaşi, Cîmpulung, la gospodăria colectivă din comuna Stoicăneşti etc., precum şi în numeroase alte întreprinderi, instituţii şi unităţi socialiste ale agriculturii din întreaga ţară.

Pretutindeni, participanţii la adunări au păstrat un minut de reculegere în memoria tovarăşului Wilhelm Pieck.

DECRET

cu privire la cinstirea memoriei Preşedintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck

Pentru cinstirea memoriei Preşedintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck,

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, **decretează:**

Art. unic. Se atribuie uzinelor metalurgice „Progresul" Brăila, denumirea de Uzinele „Wilhelm Pieck".

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale	**Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale**
ION GHEORGHE MAURER	**GHEORGHE STOICA**

Bucureşti 8 septembrie 1960.

La ambasada R. D. Germane: Conducători ai partidului şi statului în faţa bustului tovarăşului Wilhelm Pieck.

VIU INTERES — aprobare deplină

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne continuă să fie dezbătut în adunările cetățenești în care se prezintă dări de seamă asupra recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale. Cu acest prilej, muncitori, tehnicieni, ingineri, colectiviști, gospodine, oameni de cele mai diverse profesiuni își manifestă aprobarea lor deplină față de politica externă dusă de partidul și guvernul nostru.

La Reșița, de pildă, printre cei care au luat cuvîntul, sînt și furnaliștii Constantin Rada, Grigore Șeican și Alexandru Abrudan, care și-au manifestat bucuria pentru faptul că delegația R. P. Romîne la sesiunea O.N.U. este condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și și-au exprimat, în cuvinte calde, deplina lor adeziune față de politica de pace și coexistență pașnică a statului nostru.

La Combinatul „Bernat Andrei" din Vatra Dornei, regiunea Suceava, în adunarea ce a avut loc la această întreprindere, a luat, printre alții, cuvîntul și muncitorul Dionisie Forgaș. El a spus: „Mărețele sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului care ne însuflețesc în muncă și lupta pentru desăvîrșirea construcției socialiste nu pot fi îndeplinite decît în condiții de pace. Prețuim din toată inima faptul că țara noastră, alături de Uniunea Sovietică și de alte țări iubitoare de pace, luptă necontenit pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale". Tot cu acest prilej, muncitorul Gheorghe Corduneanu a spus: „Aprobăm din toată inima politica externă dusă de partid și guvern pentru că ea corespunde întrutotul preocupărilor pașnice, constructive ale întregului nostru popor".

O vie satisfacție a prilejuit dezbaterea Raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și intelectualilor din Orașul Stalin. La adunarea organizată în acest oraș, tovarășul Gh. Nițescu, rectorul Institutului Politehnic din localitate a spus: „Oamenii muncii din țara noastră își consacră toate eforturile și întreaga lor capacitate creatoare spre dezvoltarea neîncetată a producției, spre înflorirea culturii și științei, care să creeze în scurt timp un mare belșug de bunuri materiale și spirituale, potrivit obiectivelor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului. Tocmai de aceea, poporul nostru are nevoie de o pace trainică. Cadrele didactice din Institutul Politehnic, studenții noștri au luat la cunoștință cu nespusă bucurie hotărîrile importante adoptate în sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale și salută cu entuziasm **desemnarea în fruntea delegației R.P.R. la sesiunea O.N.U. a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Oamenii de știință din Orașul Stalin își exprimă hotărîrea de a lupta cu consecvență pentru pace, de a munci neobosiți pentru înflorirea economică și culturală a patriei noastre socialiste**".

Colectiviștii din regiunea Constanța, ca de altfel toți țăranii muncitori din patria noastră aprobă cu însuflețire politica de pace a partidului și guvernului nostru. La adunarea cetățenească ce a avut loc în orașul Medgidia, colectivistul Costică Iancu din Seimenii Mari a spus: „Caut ca prin mine să aduc în sală o parte din bucuria nesfîrșită cu care au primit țăranii noștri colectiviști Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea Marii Adunări Naționale. Noi, țăranii colectiviști, muncim astăzi într-o țară liberă, lipsită de exploatarea nemiloasă a boierilor și chiaburilor. Sîntem mîndri de viața pe care o trăim. **Colectiviștii noștri sînt convinși că delegația țării noastre la cea de-a XV-a sesiune a O.N.U., avînd în frunte pe iubitul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej, va aduce o contribuție de seamă la rezolvarea celei mai arzătoare probleme a zilelor noastre, dezarmarea generală și totală, va ridica și mai mult prestigiul țării noastre în fața tuturor popoarelor**".

Aspect de la adunarea muncitorilor de la uzinele „Republica" din Capitală.

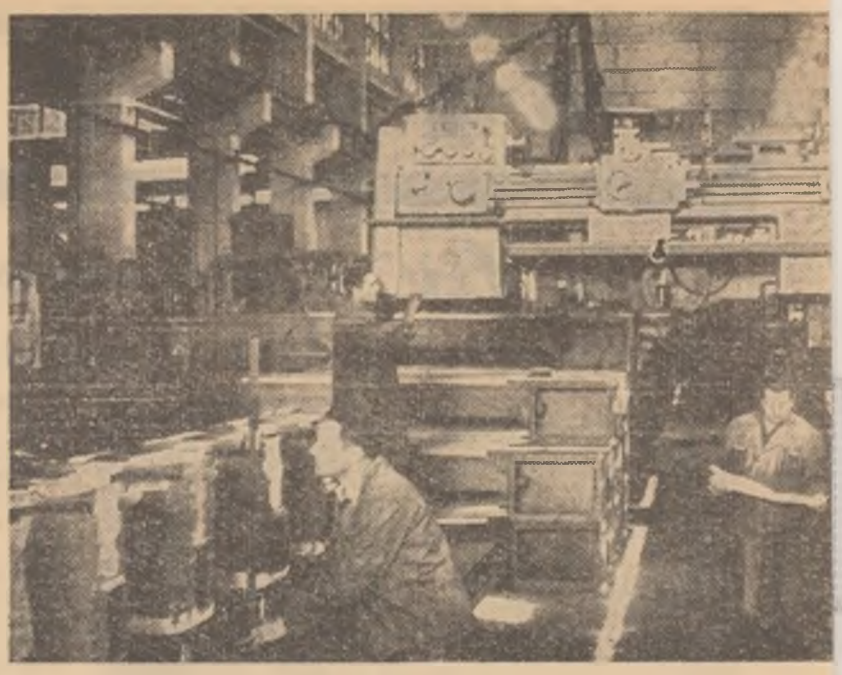

Hala de uzinaj mecanic.

LA NIVEL TEHNIC TOT MAI

Aici se fabrică strunguri. Complicate mașini mai sînt și strungurile. Fără ele nici n-ar putea fi vorba de industrie constructoare de mașini. Cînd te gîndești că din sutele de piese care alcătuiesc laolaltă o mașină, cea mai mare parte au trecut prin strung, îți dai seama de însemnătatea lor. Altădată, și nu e mult de atunci, le importam din străinătate cu bani grei. Acum producem și noi, aici la uzinele „Iosif Rangheț" din Arad. Și producem nu numai pentru nevoile industriei noastre socialiste în continuă dezvoltare, ci și pentru export. Ce era cu ani în urmă pe acest loc unde se înalță impunătoare și masive clădirile uzinei? Ia un atelier căruia îi zicea „Armătura". Numele nu spune mai nimic. În schimb zecile de lucrători care au lucrat aici au multe de spus despre condițiile neomenești în care erau siliți să lucreze în strîmta și întunecoasa sală. Petre Stan, de fel din Seleuș-Ineu, își aduce bine aminte de anii petrecuți aici. Cînd și-a părăsit satul nu împlinise 15 ani. Avea de ales: slugă în sat, ori ucenic la oraș. „Îi tot un drac, i-au spus ai lui la plecare, dar vezi și tu că altminteri nu mai răzbim". Și Pătruț, cu legăturica la subsuoară, a luat calea orașului. S-a oprit la Arad și a intrat ucenic la „Armătura". Ucenic și slugă în același timp. Asta a fost Pătruț timp de trei ani. Timp de doi ani și-a îndoit spinarea cărînd toată ziulica apă de la doi kilometri. Patronul n-a făcut investiții pentru instalație de apă. Ce treabă au ucenicii? Bătaia, înjurăturile și foamea, asta i-a fost răsplata. Sînt amintiri dureroase, din vremi care au apus pentru totdeauna.

Astăzi comunistul Petre Stan conduce o echipă în uriașul sector de montaj general, la strunguri. Și conduce bine. De multă vreme, el și echipa lui își menține mereu fruntășia, depășindu-și planul cu 25—30 la sută și mai mult. Își plimbă cu mîndrie privirea-i prin hala mare și luminoasă și spune: „E tăt al nost'. Și uzina, și produsul. Și sîntem mîndri și fericiți. Face să trăiești cîtu-i lumea."

O sesiune tehnico-științifică

Nu vă fie de mirare, dar sesiunea a avut loc nu la vreun institut de cercetări, ci aici în sala roșie a uzinei. Participanți ingineri, maiștri și muncitori, reprezentînd sectoarele uzinei, precum și invitați din alte întreprinderi. Introducerea tehnicii noi este principala preocupare a celor de

la „I
teri
tivel
al pa
labor
P.M.I
La
pune
blem
strun
tehni
de
sti
aduce
fost
te la
Ion I
celor
carac
precu
cațiil
ivealä
noulu
reduc
xiliari
corpu
care
ții ma
cele n
ore, i
citori
ducere
ducă l
oamen
găseșt
re a c
oamen
cum s

N. CREANGĂ

EXAMENUL

Povestire

Lui Alexe Stoian, fierarul colectivei, i-au picat pe neașteptate oaspeți dragi. S-a pomenit omul într-o duminică dimineața, cu un grup de pionieri de nu mai aveau loc în curte. Cînd i-a văzut intrînd la el, cu brațele pline de flori, nu știa ce să creadă. Se fîstîcise ca un copil și nu era capabil să lege două cuvinte ca lumea.

— Bi-bine-ați venit, stați, luați loc, Atină! Unde ești, femeie! — strigă el la nevastă-sa. Adă repede niscai scaune și dulceață. Adă toate borcanele aici. Avem oaspeți. Tiii! Și mulți mai sînt, bată-i să-i bată.

Dădu apoi fuga în tinda casei să scoată și băncile de-acolo. La jumătatea drumului însă s-a lăsat păgubaș. Și-a dat seama că pentru toți copiii veniți în bătătura sa iar trebui scaune multe nu jucărie.

— Nu te deranja, nene Alexe, — îi sări în ajutor Irimia Vlăduț, instructorul de pionieri, văzîndu-l cum se agită, jenat că nu-și poate respecta datoria de gazdă. — Pionierii au ținut să te felicite pentru străduința ce-ai depus-o la costruirea noii școli. Au aflat că dumneata ai avut cele mai multe zile muncite acolo voluntar.

Apoi, ca la comanda unui dirijor nevăzut, ciripitul de glasuri a încetat, lăsînd să răzbată, pînă departe peste sat, sunetul cristalin al unei trompete ce da onorul. La poartă, sumedenie de oameni. In curte, de asemenea. Evenimentul subliniat de trompetist atrăsese oamenii din mai toată comuna. Mai mult decît uluită gazda privea cu ochii în bobi de rouă cînd la copii, cînd la Atina, nevastă-sa, rămasă și ea stană sub vișin, lîngă masa plină cu borcanele de dulceață aduse în pripă. Asemenea fericire nu mai încercase Alexe nicicînd. Ședea în mijlocul curții cu brațele încărcate cu flori, lăsîndu-se dus de unduiala unor valuri plăcute de emoție. Unul din pionieri îi înnodase în jurul gîtului o cravată purpurie, în timp ce un altul a prins să-i scuture mîna voinicește, urîndu-i sănătate și spor la muncă.

Ropotul prelungit de aplauze a avut darul să-l mai dezmeticească puțin pe bietul Alexe, care abia acum începuse să-și vie în fire din iureșul în care fusese prins.

— Dragi tovarăși! — începu el dregîndu-și glasul și căutînd să închege în minte cîteva fraze de mulțumire.

— In ce mă privește, în ceea ce mă privește, eu... făcu o pauză pentru a-și umezi buzele, se uită peste mulțimea de capete îmbujorate și izbucni apoi părintește! — Mă copii! Mă împieliaților! Haideți la dulceață!

Cîteva minute mai tîrziu din dulceața de vișine și caise a gazdei n-a mai rămas decît... amintirea și regretul Atinăi că n-a știut să fi făcut acolo, douăzeci-treizeci de kilograme. Ce te faci, de-ți mai pică „cîțiva oaspeți" ca aceștia ce stau acum roată în jurul lui Alexe? Dar ce le-o spune Stoian al ei de-l ascultă așa de cuminți musafirii? Veni, așadar, curioasă pînă în fundul grădinii și se așeză tăcută pe iarbă, în spatele pionierilor, să nu-l tulbure pe povestitor.

— Cine reușea să învețe carte pe vremea mea, începu fierarul, rugat de pionieri să le istorisească despre școala din timpul copilăriei sale, se putea socoti cu adevărat fericit. Școală nu era decît la Sinești. La nouă kilometri de aici. Copiii boierului Avrămucă și ai chiaburilor din

sat mergeau care cu șaretele, care în căru
ca vai de lume. Cu desculța prin zloată și
se lăsau păgubași sau pînă cădeau bolnavi
mers la școala din Sinești decît 12 zile în
După aia m-a oprit tata. Îi era milă de mine
bolnăvesc, dar mai ales să nu mă scrîntesc
cauza învățăturii. Vezi doamne, avusese grijă
man, chiaburul, la care lucra tata ca argat
rească". Am mai mers apoi la examenul
patra. Ei, dar văd că vă cam mirați. Stați nu
țelege îndată.

Avea Găman un băiat de seama mea. A
de oale, că l-au prins niște gospodari pe cînd
le fure caii din grajd și l-au atins de i-a cînta
luia. Cînd ne-a venit vremea de școală, hai cu
nești. După cum vă spusei, însă, abia începus
că tata m-a și oprit să mai merg acolo. Noroc
să-mi cumpere abecedar și tăbliță. Eu, care
gust de carte am continuat să învăț pe ascuns.
mi-a fost de ajutor și băiatul chiaburului. Să
diți însă la cine știe ce ajutor. El, care aflas
pe ascuns îmi aducea temele de la școală c
să-i fac și lui lecțiile. Eiii, azi așa, mîine tot aș
mă prindeau zorile chinuindu-mă să-i descurc
și să-i scriu pe caiete, iar el, se juca cu copi
Deși obositoare, mă bucura nespus această
tru că a m și eu putința să țin pasul cu în
— Și ta dumitale n-a aflat? — se auzi u
mijlocul copilor.

— Ba da. A aflat și tata, și chiaburul. De-ac
știam bine să scriu, să citesc și să socotesc.
Anghele, să-l ajute pe fiu-miu la lecții, — îi spun
Găman lui tata — ce să-i faci. Am un copil
dracului. Se lipește cam greu cartea de el".

Prin clasa a patra m-a pus naiba să plec l
mătușă. In cele șase zile cît am lipsit odrasla
n-a reușit să-și facă nici o lecție. Și cum s-a
mai atunci să pice o inspecție la școală, l-au
ște note de 3 de i-au mers fulgii, și la istorie, și
tică. Ce-am pățit la înapoiere, numai eu ști
am scăpat mai ieftin, dar cu Găman n-a fost
plîns mama de milă. Atunci m-am jurat să
O vreme m-am făcut că am dat uitării bătaic
Uitasem să vă spun. Avea Găman ăsta un bic
de piele, care tăiau la inimă nu alta. Mai erau c

ALT

]". Este dealtmin-
vorită din Direc-
l III-lea Congres
din Hotărîrea e-
de către C.C. al
iul de Miniștri.
osif Rangheț" se
nod deosebit pro-
unui alt tip de
zător cerințelor
e, sau de a mo-
ectare actualul
.3, pentru a-l
arătat. Acesta a
eratele prezenta-
tovarășul inginer
emonstrat în fața
0 de participanți
noului strung,
ajele lui. Expli-
ațiile au scos la
linia modernă a
reșterea turației,
or de bază și au-
ea motorului în
i alte modificări
terea rentabilită-
id-o una dintre
ie. Timp de trei
nicieni și mun-
a dezbătut intro-
ne noi care să
tehnicității. Sînt
or fapte și vorbe
le veșnică căuta-
e nou și înaintat,
u le este tot una
esc sarcinile date

de partid privind procedeele noi, înaintate de muncă.

Un cabinet tehnic fruntaș

Cu vreo două luni în urmă colectivul cabinetului tehnic al uzinei a cîștigat drapelul de fruntaș în întrecere pe primul semestru al anului 1960. Pe drapel citim „Unitate fruntașă a întrecerii între cabinetele tehnice pe anul 1960". Întrecerea se desfășoară în trei etape. În prima a cîștigat, după cîte vedem, colectivul uzinelor „Iosif Rangheț". În viitor? Se va vedea. Adversarii sînt destul de puternici. Colectivul uzinelor de vagoane „Gheorghi Dimitrov", „Teba", „30 Decembrie" și altele nutresc aceleași speranțe: cîștigarea întrecerii. Și cine știe?! Scopul întrecerii este lărgirea colectivelor de inovatori și cuprinde mai multe puncte.

Deocamdată e de ajuns să aflăm că la uzinele „Iosif Rangheț" mișcarea de inovații a cunoscut în ultimii trei ani o dezvoltare care merită toate laudele. Dacă în 1957, de pildă, s-au făcut 71 de propuneri, în 1958 ele au crescut la 158, pentru ca în anul 1959 să se ridice la 216, deci cu mai mult de trei ori. Anul acesta numai în prima jumătate a anului s-au făcut 120 de propuneri de inovații. Economiile ce se vor realiza prin inovațiile aplicate se ridică la peste 178.000 lei.

Iată cîteva cifre care cunoscîndu-le te îmbie să mergi la fața locului să vezi rosturile strădaniei și preocupărilor muncitorului și tehnicianului de azi. Vizităm, așadar, sectorul uzinaj mecanic, unde întîlnim pe maistrul prim, tovarășul Șumeghi Iosif, el însuși un pasionat căutător al noului. Cea mai proaspătă și importantă inovație în sectorul său a fost propusă în cinstea zilei de 23 August. Găsești în felul cum vorbește ceva din mîndria omului muncii care luptă necontenit și caută să cinstească așa cum se cuvine marea sărbătoare a întregului popor. „Este vorba, continuă tovarășul Șumeghi, de reperul S-3 2003, păpușa fixă a strungului pe care îl produce în prezent uzina". Ce înseamnă această inovație? Modificarea tehnologiei existente unde s-a prelucrat reperul. Aplicînd această măsură, mașina va deveni un semiagregat și după calculele făcute se prevede o ridicare a productivității muncii cu 350—400 la sută.

Sînt numai cîteva exemple pentru că lista ar fi prea lungă pentru a înfățișa aici munca avîntată ce se desfășoară la uzinele Iosif Rangheț din Arad în vederea ridicării tehnicității.

CL. MUNTEANU

CINSTE LOR!

BRAVO IOLANDA!
BRAVO PÎRVULESCU!
BRAVO DUMITRESCU!

și vouă sportivi fruntași care ați făcut ca tricolorul patriei noastre să se înalțe pe cel mai înalt catarg al Jocurilor Olimpice de la Roma. Pe piepturile acestor sportivi strălucesc acum medaliile de aur. Spre mîndria mișcării noastre sportive, ei nu sînt singurii care merită aplauze. Mulți alți sportivi romîni, dovedind un fierbinte patriotism, au luptat cu dîrzenie și au reușit să cucerească medalii de argint și de bronz sau să se claseze pe locuri fruntașe în aceste întreceri de o nemaiîntîlnită amploare.

Îndrumarea și sprijinul pe care partidul și guvernul îl dau activității sportive a făcut posibilă afirmarea pe plan internațional a sportivilor din țara noastră.

În clasamentul neoficial al Jocurilor Olimpice, Republica Populară Romînă ocupă locul 10, înaintea unor țări cu o veche tradiție sportivă ca Anglia, Danemarca, Finlanda, Grecia sau Franța.

Locul 10 din 84 de țări ale lumii participante la Olimpiadă! Este un strălucit succes care ne încălzește inima.

La Roma s-au auzit cuvinte de laudă despre sportivii romîni. Ziarul „L'Unita" subliniază faptul că Iolanda Balaș, după ce-și asigurase victoria, a rămas mai departe în concurs. Ea nu se mai întrecea cu vreo altă concurentă, ci cu centimetrii. Ea vroia să dea publicului, generos și cald în aplauze, tot ceea ce poate... — scrie ziarul. Crainicul spune „liniște vă rog". Apoi repetă aceste cuvinte în engleză și franceză și tot stadionul tace în onoarea Iolandei Balaș... De data aceasta „la grande bionda" zboară peste ștacheta înălțată la 1,85 m și stadionul izbucnește în aplauze.

La Roma s-a afirmat puterea și tehnica luptătorilor Dumitru Pîrvulescu și Ion Cernea, precizia trăgătorilor Ion Dumitrescu și Ștefan Petrescu, grația și siguranța gimnastelor din rîndul cărora s-a distins Sonia Iovan, efortul și curajul cu care Zoltan Vamoș a concurat alături de cei mai buni alergători din lume.

Pe stadioanele și în sălile de sport din Roma a răsunat de 43 de ori imnul de stat al Uniunii Sovietice. Sportivii sovietici au cucerit cel mai mare număr de medalii olimpice: 43 de aur, 29 de argint și 31 de bronz, dovedind încă o dată că țara în care se făurește comunismul deține și supremația sportivă mondială. Sportivii sovietici l-au învins de o manieră categorică pe cel din S.U.A. care pînă nu de mult erau de neîntrecut.

Timp de două săptămîni pe Stadio dei Centomilla a ars flacăra olimpică. Duminică ea a fost stinsă. Cea de-a XVII-a ediție a Jocurilor Olimpice moderne s-a terminat.

Zile încordate de întreceri, recordurl mondiale și olimpice doborîte, lacrimi stimite de bucuria succesului sau de amarul înfrîngerii — toate acestea au rămas o plăcută amintire.

Există însă un sentiment care trăiește viu în inimile celor 7.000 de sportivi care au participat la Jocurile Olimpice. Este nobilul sentiment al prieteniei.

Tradiționalele jocuri ale lumii antice aveau la bază ideea măreață de pace între popoare. Jocurile Olimpice moderne au aceeași menire. Semnul olimpic — cele cinci cercuri înlănțuite — simbolizează prietenia dintre populația celor cinci continente ale globului pămîntesc. Pe stadioane, tineretul lumii își măsoară puterile într-o întrecere pașnică. Aici tinerii se cunosc, se împrietenesc, petrec momente care mai apoi vor deveni scumpe amintiri.

În Roma anului 1960 s-au întîlnit 7.000 de tineri din 84 de țări. E un succes. Secundele și metrii au fost luați cu asalt și s-au înscris noi recorduri mondiale. E și acesta un succes de necontestat.

Dar cel mai mare succes al celei de a XVII-a ediții a Jocurilor Olimpice îl constituie faptul că măreața competiție sportivă s-a transformat într-o caldă manifestație închinată prieteniei tineretului, înfrățirii popoarelor, triumfului păcii în întreaga lume.

Iolanda Balaș

Dumitru Pîrvulescu

Ion Dumitrescu

Medalia de aur

IOLANDA BALAȘ — atletism, săritura în înălțime.

DUMITRU PÎRVULESCU — lupte clasice, categ. muscă.

ION DUMITRESCU — tir, talere.

Medalia de argint

ION CERNEA — lupte clasice, categ. cocoș.

Medalia de bronz

Echipa feminină de gimnastică: SONIA IOVAN, ELENA LEUȘTEAN, EMILIA LIȚA, ANASTASIA IONESCU, UTTA PORECEANU, ELENA NICULESCU.

LIA MANOLIU — atletism, aruncarea discului.

MARIA VICOL — scrimă, floretă fete.

LEON ROTMAN — canoe simplu, viteză.

ION ȚĂRANU — lupte clasice, categ. mijlocie.

ION MONEA — box, categ. mijlocie.

tămîni pînă la examen. Socrate, c-așa îl chema pe băiatul chiaburului, se zbenguia toată ziua cu poarca, pe maidan. Nu-i păsa de examen nici cît negru sub unghie. Își vedea liniștit de joacă știind că-n ziua de examen voi fi și eu acolo să-i șoptesc. Cum? Apăi, stați să vă explic. Găman, adică taică-su, urma să intre în clasă ca orice părinte venit să asiste la examinare. Eu, care făcusem și-o repetiție cu Socrate să meargă treaba bine, aveam să stau pitit sub fereastra deschisă din fundul clasei, acolo unde-și avea Socrate banca. In sfîrșit, a venit și mult așteptata zi de examen. „Ai grijă, băl Cum te prezinți acolo — m-a făcut atent Găman. — Vezi că aduc și niște neamuri să audă cum răspunde Socrate. Auzi, bă? Așa. Și dacă merge treaba bine îți dau cinci parale. Auzi, băl Cinci parale". Cu cinci parale puteam să-mi cumpăr cîteva acadele. „N-ai de grijă, domn' Găman — i-am întors eu, hotărît, plin de încredere. — Primul iese".

— Și? Și?

— Și-a început examenu'. In clasă erau cîteva din rubedeniile lui Găman, coana mare lu' boieru', primarul, popa Colac, cîrciumarul Eftimie și alții. Cum litera G era ceva mai încolo de începutul catalogului, am tras o ochiadă pe geam făcîndu-i semn lui Socrate să fie liniștit și să ție urechea la mine. Era roșu la față cum e sfecla.

— Socrate Găman!

— Zent!

— Să ne spui, elev Găman, la istorie, cine a fost urmașul lui Ștefan cel Mare?

— Petru Rareș, negustorul de pește, strigă el hotărît după ce-mi auzi glasul.

— Imm-da. A fost și el unul din ei. Acum să ne spui cu cine a purtat războaie acest domnitor!?

— Cu armata lui Alexandru Macedon, lîngă Praga, îi șoptesc eu. A fost învins și i s-a confiscat tot peștele. Alt război cu Gepizii... — Socrate al meu prindea răspunsurile din zbor și le striga la rîndul său către examinatorii care rămăseseră năuci. In războiul cu Gepizii învinge și intră biruitor în Viena, sub aclamațiile întregului popor sîrbesc, aflat în jurul turnului Eifel.

Cîțiva copii au izbucnit în rîs. Profesorii, însă, au cerut liniște și au trecut la gramatică.

— Știi matale să ne spui ceva despre predicat? — Eu tăcui o clipă să-l fierb nițeluș pe Socrate și apoi i-am suflat: „Predicatul este format din două verbe și un substantiv comun, care răspunde la întrebarea cine, cînd și cît".

— Bravo! Bravo elev Găman! îi strigă examinatorul. — După cîte văd la gramatică ești și mai tare ca la istorie. Sala rîdea în hohote, iar Socrate făcea fețe-fețe.

După cîte am aflat mai tîrziu, credea că a înțeles greșit ce i-am șoptit eu. Numai așa se explică că la religie, cînd l-a întrebat popa Colac, cine a făcut lumea, el a răspuns tot după mine:

— Dumnezeu!

— Așa taică. Așa. Sigur. Și acum să ne spui pentru ce i-a făcut dumnezeu pe oameni?

— Pentru că... — Socrate se oprise puțin, ne-auzind bine ce-i șoptisem. — Pentru că avea pămînt prea mult și n-avea cui să-l dea în dijmă.

De jos, de unde eram pitit, nu vedeam ce-i în clasă, dar după hărmălaia ce se auzea acolo, nu era greu de ghicit că Socrate al meu a ieșit șifonat rău de tot. Că după aia am stat ascuns aproape trei luni, la oraș, la sora tatii, ca să scap de mînia lu' Găman, asta e o altă poveste, — și gazda își încheie povestirea cu promisiunea dată copiilor că le va istorisi și altă dată din întîmplările copilăriei sale.

„Aportul adus la rezolvarea problemelor concrete ale dezvoltării economiei va trebui să reprezinte principalul criteriu de apreciere a muncii de cercetare tehnico-științifică".

(Din Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres).

Nici nu deschizi bine ușa de la intrarea clădirii principale a Stațiunii experimentale zootehnice „Palas" și privirile ți se opresc asupra unui decret înrămat cu grijă. Este decretul prin care se conferă stațiunii „Ordinul Muncii" clasa I-a, pentru rezultatele obținute pe tărîmul muncii de cercetare științifică și practică în domeniul creșterii animalelor.

Cercetătorii și muncitorii de aici desfășoară o activitate bogată, entuziastă și rodnică. S-o cunoaștem. Dar pentru aceasta e necesar să aflăm mai întîi cîte ceva despre...

Istoricul stațiunii

Din cele mai vechi timpuri, locuitorii meleagurilor dobrogene se ocupau cu creșterea animalelor. Despre aceasta depun mărturie monumentele aflate la Istria și Adamclisi. Clima și solul influențau favorabil această îndeletnicire. Totul se desfășura însă la voia întîmplării, fără a exista vreo preocupare pentru obținerea unei înalte productivități.

În octombrie 1897, doi oameni de știință, profesorii A. Locusteanu și N. Filip au luat inițiativa înființării unei oierii sistematice. Scopul a fost de a se studia ameliorarea oilor autohtone pentru mărirea producției de lînă și carne. De asemenea, se studiau posibilitățile de aclimatizare a diferitelor rase de oi străine.

Lipsa de interes din partea regimului burghezo-moșieresc a făcut ca oieria să-și ducă activitatea în condiții grele. Este de ajuns să arătăm că o bună bucată de vreme ea a funcționat în grajdurile tîrgului de vite ale orașului Constanța. Cercetările aveau un caracter cu totul local, lipsite de legătura vitală cu practica pe scară largă, cu masa crescătorilor de animale din regiune.

Abia în ultimii ani, în timpul regimului nostru democrat-popular, fosta oierie, luînd o mare dezvoltare, a devenit stațiune zootehnică. Numai în ultimii zece ani s-au făcut aici construcții în valoare de 15 milioane lei. Există 5 grajduri pentru taurine, 5 saivane, 5 maternități pentru scroafe și 3 adăposturi pentru tineretul porcin, 13 cotețe pentru păsări și 2 puiernițe-incubator. Toate acestea, plus terenul arabil, se întind pe o suprafață de 2.700 hectare.

Să vedem acum care sînt cele mai însemnate cercetări ce le fac în prezent oamenii de știință din stațiune.

Vestitul merinos de Palas

Cercetările în sectorul ovin au intrat în tradiția stațiunii de la Palas. În anii 1919-1920 s-au importat din Ungaria 1.000 de oi merinos unguresc, care au constituit sîmburele din care a fost creată actuala rasă de oi merinos de Palas. An de an, printr-o muncă îndelungată și atentă rasa a fost îmbunătățită. Scopul urmărit a fost de a face din merinosul de Palas o oaie mai masivă, a cărei creștere să dea rezultate economice bune în actualele condiții ale agriculturii socialiste. În același timp s-a urmărit ca merinosul să influențeze eficace și rapid ameliorarea oilor locale cu lînă fină.

Să luăm trei cifre care ne vor arăta cum s-a mărit producția medie de lînă pe cap de oaie merinos în decursul anilor:

1922	1956	1960
2,41 kg.	6 kg.	8,1 kg.

Cercetările însă nu se opresc aici. Deși merinosul de Palas este cea mai productivă rasă cu lînă fină din țara noastră, totuși șuvița este încă prea scurtă, iar pe abdomen lîna este prea puțin extinsă. Acum se încearcă înlăturarea acestor insuficiențe prin aplicarea unei riguroase selecții și a unei alimentații raționale.

O altă latură a cercetărilor în sectorul ovin o constituie problema fătărilor timpurii. După cum se știe, în mod obișnuit, perioada de fătare este luna martie. La Palas s-a reușit ca, punîndu-se din timp berbecii printre oi, fătarea să se producă în ianuarie. În felul acesta mielul prinde în primele două luni o vegetație mai abundentă care-i asigură o hrană substanțială. Rezultatele economice nu au întîrziat să se arate. Mieii fătați timpuriu dau cu 2 kg. de lînă mai mult decît ceilalți, iar șuvița este mai lungă.

În vederea îmbunătățirii rasei de oi din regiune, stațiunea furnizează atît sectorului de stat cît și celui cooperatist material biologic pentru însămînțări artificiale provenit de la berbeci cu cea mai mare producție de lînă. Numai anul trecut, au fost însămînțate artificial 30.000 de oi.

Vaca roșie dobrogeană

Stațiunea experimentală a reușit ca în decursul anilor să îmbunătățească rasa sură de stepă, care dădea o producție de 800–1.000 litri de lapte prin încrucișarea cu rasa roșie de lapte. Mai apoi, prin selecție s-a obținut rasa roșie curată. Vaca roșie, denumită acum dobrogeană, prezintă numeroase avantaje: greutatea corporală este de 490 kg., cu peste 140 kg. mai mult decît rasa sură de stepă și cu o producție medie de lapte de 3.600 litri. De la un lot de elită s-a reușit să se obțină cîte 4.040 litri. Deci, mai multă carne, mai mult lapte. Cercetătorii stațiunii se străduiesc să perfecționeze vaca roșie în vederea sporirii producției de lapte.

Pentru a se evita bolile, prin formarea unui organism mai rezistent, se experimentează în cadrul stațiunii, creșterea viteilor la vaci-doici. Pînă acum, trei vaci alese ca doici au dat lapte și au înțărcat șase viței, urmînd ca încă trei viței să fie alăptați cîte două luni după același sistem.

Într-un stadiu avansat de experimentare se află metoda creșterii taurinelor în stabulație liberă. În felul acesta, fără a fi influențate condițiile de dezvoltare, se mărește capacitatea de adăpostire și se reduce cu 50 la sută prețul de cost al construcțiilor.

Un nou tip de porci

Dat fiind că porcii albi sînt mai sensibili la arșița din timpul verii și la frig sau vînt, încă din 1955 au început experiențele pentru formarea unui nou tip de porci prin încrucișarea mielului alb cu mamele negru. Tipul nou format a dovedit că are precocitate, este mult mai rezistent la îmbolnăvire.

Acest tip de porci pentru Dobrogea, va fi trimis în unitățile socialiste din agricultură. Chiar din fătările din toamnă se vor da purcei la gospodării de stat și colective, urmărindu-se apoi comportarea lor.

Maistra zootehnistă Natalia Cristescu examinează la aparat finețea lînii.

Crescătoria de păsări

Creșterea păsărilor pe meleagurile dobrogene s-a dovedit a fi foarte rentabilă. Regiunea fiind cerealieră, cu izlazuri întinse, există condițiile necesare pentru dezvoltarea tuturor speciilor de păsări.

Stațiunea experimentală zootehnică Palas a pus în anul 1948 bazele unei crescătorii noi de păsări. Cu timpul s-au creat prin încrucișare găini de rasa Plymouth care dau o producție mare (circa 150 ouă). Multor gospodării agricole colective din regiune, printre care celor de la Limanu și Techirghiol, li s-au livrat pui și ouă din această rasă.

În ceea ce privește creșterea curcilor, se face încă din 1958 o încrucișare între cea albă și cea bronzată, știind că aceasta din urmă este mai rezistentă la boli. Pînă acum rezultatele sînt bune, constatîndu-se o scădere a mortalității.

Îndrumarea gospodăriilor colective

Spre deosebire de trecut, cînd cercetările făcute în stațiune se făceau cu unicul scop de a fi trecute în niște scripte, astăzi rodul activității depuse la Stațiunea Palas este cules de colectiviștii din multe sate ale regiunii Constanța.

Dr. Dumitru Petcu, dr. Eudochiu Vescu, ing. Justin Păunescu, ing. Aurel Colotoiu și alți cercetători din stațiune vizitează aproape săptămînal unitățile socialiste ale agriculturii pentru a îndruma cu pricepere și competență creșterea și îngrijirea animalelor.

În prezent se bucură de îndrumare tehnică gospodăriile de stat din Agigea și Kogălniceanu precum și gospodăriile colective din Viile Noi, Cocoșu, Techirghiol, Straja, Bărăganu și Tîrgușor.

Viabilitatea rezultatelor pe care le dă știința legată strîns de practică, a făcut ca în momentul de față o serie de cercetări să se desfășoare chiar în gospodăriile colective. La Straja și Bărăganu se studiază acțiunea merinosului de Palas asupra oilor locale, la Peștera productivitatea metișilor dintre rasa sură de stepă și rasa roșie de lapte, la Techirghiol și Cocoșu — creșterea rasei de porci Mirgorod etc.

★

Bogată și nespus de folositoare este activitatea Stațiunii experimentale zootehnice de la Palas. Numai în cursul acestui an se vor studia 42 teme. În afară de cele arătate pînă acum, mai putem menționa: elaborarea de norme și rații furajere pentru vacile de lapte, cercetări pentru stabilirea cantităților optime de lapte la alăptarea viteilor și cercetări asupra sterilității de natură alimentară la taurine.

După cum se vede, întreaga muncă depusă în cadrul stațiunii are drept scop dezvoltarea zootehniei, sporirea producției animale. Prin activitatea lor neobosită, oamenii de știință, împreună cu muncitorii, se străduiesc să transforme în fapte cifrele cuprinse în Directivele celui de-al treilea Congres al partidului.

Cuvîntul partidului arată limpede că sporirea producției de carne, lapte, unt, ouă duce la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Acestui țel măreț își închină întreaga lor activitate și cercetătorii de la Stațiunea experimentală zootehnică „Palas".

A. CROITORU

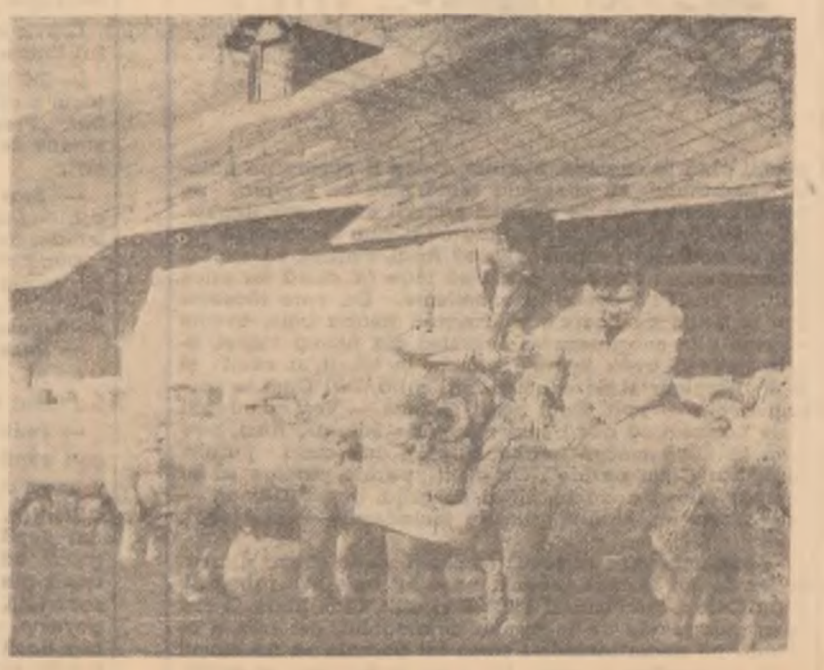

Inginerii Victor Diaconu și Justin Păunescu, de la Stațiunea experimentală zootehnică „Palas", cercetează lungimea firului de lînă la un berbec merinos de Palas.

DIN LUMEA LARGĂ

Nu trebuie să ne cruţăm eforturile pentru realizarea păcii

Răspunsurile lui N. S. Hruşciov la întrebările ziarului „Daily Express"

Bordul motonavei „Baltika" 13 (Agerpres). — TASS.

Pe bordul motonavei „Baltika" a sosit pe adresa lui N. S. Hruşciov o telegramă din partea redactorului şef al ziarului englez „Daily Express" care îl roagă să răspundă la mai multe întrebări. N. S. Hruşciov a răspuns la întrebările ziarului „Daily Express" :

INTREBARE : *Trecînd pe lîngă ţărmurile noastre, ce aţi dori să transmiteţi opiniei publice britanice ?*

RASPUNS : În primul rînd aş vrea să transmit un salut cordial opiniei publice britanice. **După cum ne dăm seama noi, cei din Uniunea Sovietică, părerea noastră asupra multor probleme internaţionale actuale coincide cu părerea opiniei publice britanice. Opinia publică britanică — mă refer la opinia publică în sensul larg al cuvîntului — se situează pe poziţiile îmbunătăţirii relaţiilor între popoare şi state, lichidării războiului rece şi realizării unui acord cu privire la dezarmare. Acest lucru va permite să se asigure pacea în întreaga lume. Noi ne situăm pe aceleaşi poziţii.** Este adevărat că la dv. există şi alte puncte de vedere sau nuanţe în înţelegerea problemelor internaţionale, dar, repet, vorbesc despre opinia publică britanică largă, a cărei majoritate absolută se situează pe poziţiile păcii şi prieteniei. De aceea aş vrea să urez succese opiniei publice din ţara dv., să-i urez să nu-şi slăbească eforturile în lupta pentru pace şi prietenie, pentru coexistenţă paşnică între state. Acest lucru poate fi realizat numai prin acţiuni perseverente şi conştiente. **PACEA ŞI PRIETENIA ÎNTRE TOATE POPOARELE CONSTITUIE UN ŢEL ATIT DE NOBIL ÎNCÎT NU TREBUIE SA NE CRUŢAM EFORTURILE PENTRU REALIZAREA LUI.**

O hotărîre nerezonabilă

INTREBARE : *Cum apreciaţi hotărîrea autorităţilor americane de a limita prezenţa dv. în S.U.A. la cartierul Manhattan din New York ?*

RASPUNS : Dv., domnule redactor, puneţi o întrebare interesantă. Personal vreau să cred că noi şi dv. apreciem la fel hotărîrea Departamentului de Stat. Dacă aţi fi considerat că această hotărîre este normală, şi că această interdicţie este, ca să spun aşa, în firea lucrurilor, cred că nu mi-aţi fi pus această întrebare. Întrucît însă aţi pus-o, consideraţi probabil că această hotărîre nu este rezonabilă. Asupra acestui lucru putem fi de acord cu dv. Şi eu cred că această hotărîre nu este rezonabilă. Gîndesc astfel pentru că, după cum se vede, guvernul care a luat hotărîrea de a limita călătoriile mele n-a fost călăuzit de intenţii bune faţă de activitatea organizaţiei la a cărei sesiune mă duc. Prin urmare acest guvern nu priveşte cu simpatie cauza reglementării problemelor care şi reclamă rezolvarea şi care vor fi ridicate în Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

O asemenea hotărîre nu predispune spre o mai bună înţelegere între ţara pe care o reprezint eu şi ţara pe care o reprezintă acest guvern.

Chestiunea este — declară în continuare N. S. Hruşciov — **să găsim un răspuns la întrebarea cum ar trebui să trăiască statele împreună în condiţiile care s-au creat, cînd există ţări socialiste şi ţări capitaliste. Pentru aceasta trebuie să asigurăm în primul rînd pacea în întreaga lume şi coexistenţa paşnică, întrecerea paşnică a ţărilor cu orînduiri sociale diferite. Dar pentru a atinge acest ţel trebuie să căutăm căi de reglementare paşnică a problemelor internaţionale nerezolvate şi să asigurăm, pe cît posibil, relaţii normale între toate statele. Trebuie să întărim prin toate mijloacele Organizaţia Naţiunilor Unite pentru că O.N.U. este un organ internaţional important în care sînt reprezentate state făcînd parte atît dintr-un sistem, cît şi din celălalt.** Bineînţeles că măsurile pe care, după cum informează presa, intenţionează să le ia faţă de mine autorităţile S.U.A. nu pot fi justificate nici prin considerente de ordin ideologic, nici prin considerente de ordin etic. În orice caz, cei care intenţionează să ia această hotărîre nu sînt călăuziţi, după cum se vede, de dorinţa de a crea condiţii optime pentru colaborarea delegaţiilor la Adunarea Generală a O.N.U. în scopul rezolvării problemelor internaţionale actuale.

Roata istoriei nu poate fi întoarsă

INTREBARE : *Nu doriţi să faceţi vreo remarcă în legătură cu situaţia din Congo sau în legătură cu vreo altă problemă ?*

RASPUNS : Este just că puneţi pe primul plan problema Congoului. Într adevăr, în prezent Congoul preocupă minţile tuturor oamenilor de stat şi oamenilor politici din lume. **Atitudinea faţă de Congo este o piatră de încercare cu care se verifică în prezent politica multor ţări şi, în primul rînd, politica Organizaţiei Naţiunilor Unite.** Analizînd cum evoluează evenimentele din Congo, trebuie să recunoaştem, spre marele nostru regret, că secretarul general al O.N.U., dl. Hammarskjoeld nu îndeplineşte sarcinile ce-i revin. Acţiunile d-lui Hammarskjoeld se îmbină de fapt cu politica ţărilor care s-au situat şi se situează pe poziţiile colonialismului.

Colonialiştii-imperialişti duc în prezent în Congo o politică maximală şi una minimală — de a păstra pentru colonialişti provincia Katanga, rupînd-o de Congo. Prin interpuşi de teapa marionetei Chombe, ei caută să promoveze aceeaşi politică pe care au promovat-o colonialiştii belgieni şi protectorii lor, creînd totodată aparenţa că Katanga ar fi dobîndit independenţa. Aceasta este politica lor minimală.

Programul lor maximal este de a răsturna guvernul legal al Republicii Congo care duce o politică naţională cu adevărat independentă atît în interesul poporului congolez, cît şi în interesul tuturor popoarelor africane care lupta pentru independenţă politică şi economică. Se înţelege că în locul acestui guvern colonialiştii nu vor pune belgieni. Belgienii vor rămîne acolo în calitate de aşa-zişi specialişti de neînlocuit, iar guvernul va fi alcătuit din oameni de paie de tipul lui Chombe, oameni cu pielea neagră, dar în fond promotori ai politicii colonialiştilor.

Lucrul cel mai reprobabil este că colonialiştii-imperialişti îşi promovează politica cu ajutorul domnului Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U. Şi nu se poate spune că domnul Hammarskjoeld nu-şi dă seama de acest lucru. El îşi dă seama cît se poate de bine de aceasta şi o face în mod conştient în interesul colonialiştilor-imperialişti. **Dar roata istoriei nu poate fi întoarsă înapoi. Se poate încerca să se încetinească mersul istoriei, dar mai devreme sau mai tîrziu roata istoriei îi va arunca în lături pe acei care se agaţă de spiţele ei pentru a o ţine în loc. Popoarele ţărilor coloniale vor obţine eliberarea lor. În această luptă ele vor fi ajutate de toate popoarele şi ţările iubitoare de pace.**

Un moment hotărîtor pentru alegerea orientării juste a politicii O. N. U.

Guvernul tinerei Republici Congo, primul său ministru Lumumba, care a primit această funcţie datorită încrederii manifestate de Parlamentul Congoului, nu se bucură de sprijinul domnului Hammarskjoeld, declară N. S. Hruşciov. Apărătorii politicii coloniale îl numesc pe Patrice Lumumba comunist. Gratuitatea acestor afirmaţii este evidentă. Aş spune că dl. Lumumba este tot atît de comunist cît este Hruşciov de catolic. Dar dacă discursurile şi acţiunile lui Lumumba sînt identificate cu ideile comuniste, pentru mine, ca comunist, acest lucru este foarte plăcut. Cei care încearcă să-i prezinte pe luptătorii pentru independenţa naţională drept comunişti recunosc voit sau fără voie că politica comuniştilor reflectă interesele şi năzuinţele popoarelor coloniale în lupta pentru independenţa şi libertatea lor. Nouă, comuniştilor, acest lucru ne face o mare cinste.

Timpul va arăta în ce fel vor evolua evenimentele din Congo. **Este clar un singur lucru şi anume că popoarele ţărilor coloniale nu-şi vor slăbi eforturile, nu vor capitula în faţa colonialiştilor.** În ceea ce priveşte dezvoltarea politică şi socială a Congoului, poporul congolez va stabili el însuşi calea pe care trebuie să meargă pe viitor. **Acum este un moment hotărîtor pentru alegerea orientării juste a politicii Organizaţiei Naţiunilor Unite.** Aş vrea să cred că apropiata sesiune a Adunării Generale a O.N.U. îşi va spune părerea în problema de urlaşă importanţă a situaţiei din Congo, că Organizaţia Naţiunilor Unite va duce o politică justă în interesul popoarelor care luptă pentru independenţă şi libertate şi nu în interesul colonialiştilor. **Uniunea Sovietică a ajutat şi va ajuta poporul congolez în lupta sa pentru independenţă, îl va ajuta ca să poată pune capăt mai repede regimului colonialiştilor şi să devină stăpînul şi proprietarul adevărat al tuturor bogăţiilor Republicii Congo.**

(Text prescurtat).

Walter Ulbricht a fost ales preşedinte al Consiliului de Stat al R. D. Germane

Luni 12 septembrie la ora 12,00 (ora Berlinului) s-au deschis lucrările celei de-a 14-a sesiuni a Camerei Populare a R.D. Germane. La lucrările sesiunii au participat conducătorii de partid şi de stat ai R.D. Germane, conducătorii organizaţiilor obşteşti, membrii delegaţiilor guvernamentale şi ai delegaţiilor partidelor comuniste şi muncitoreşti fraţeşti care se află în capitala R.D. Germane, şefii misiunilor diplomatice, numeroşi invitaţi.

Deschizînd lucrările sesiunii, preşedintele Camerei Populare a R.D. Germane, dr. Johannes Dieckmann a evocat figura luminoasă şi marea personalitate a gloriosului fiu al poporului german, regretatul preşedinte al R.D. Germane, Wilhelm Pieck.

Cei prezenţi au păstrat un moment de reculegere în amintirea marelui dispărut.

În continuare dr. Johannes Dieckmann a prezentat Camerei Populare proiectul de lege asupra constituirii Consiliului de Stat al R.D.G.

Camera Populară a R.D. Germane a votat în unanimitate legea pentru constituirea Consiliului de Stat al R.D. Germane.

În numele tuturor grupărilor parlamentare ale Camerei Populare a R.D. Germane, Hermann Maltern, vicepreşedinte al Camerei Populare a R.D. Germane a prezentat apoi spre aprobare componenţa Consiliului de Stat al R.D. Germane.

Cu puternice aplauze Camera Populară a hotărît în unanimitate alegerea în funcţia de preşedinte al Consiliului de Stat al R.D. Germane a tovarăşului **Walter Ulbricht**, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G.

În funcţia de prim-vicepreşedinţi ai Consiliului de Stat au fost aleşi în unanimitate: **Otto Grotewohl**, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.D. Germane, dr. **Johannes Dieckmann**, preşedintele Camerei Populare, **Gerald Götting**, membru al Camerei Populare, din partea Uniunii creştin-democrate, **Heinrich Homann**, vicepreşedinte al Camerei Populare, din partea Partidului naţional-democrat, **Manfred Gerlach**, membru al Camerei Populare din partea Partidului liberal-democrat, **Hans Rietz**, membru al Camerei Populare, din partea Partidului democrat-ţărănesc. Au fost de asemenea aleşi 16 membri ai Consiliului de Stat. Ca secretar al Consiliului de Stat a fost ales Otto Gotsche.

Preşedintele Consiliului de Stat al R.D. Germane, Walter Ulbricht, a rostit o scurtă cuvîntare, după care preşedintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, vicepreşedinţii şi membrii consiliului au depus apoi jurămîntul.

Cu aceasta lucrările sesiunii Camerei Populare au luat sfîrşit.

*

Luni la amiază membrii delegaţiei de partid şi guvernamentale a R.P. Romîne, tov. Ion Gheorghe Maurer, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a R.P. Romîne, conducătorul delegaţiei, Petre Borilă, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.M.R., însoţiţi de Petre Iosif însărcinatul cu afaceri ad interim al R.P. Romîne la Berlin, au avut o întrevedere în clădirea Camerei Populare a R.D. Germane cu membrii Consiliului de Stat al R.D. Germane, în frunte cu preşedintele Consiliului, Walter Ulbricht, felicitîndu-i cu prilejul alegerii lor în Consiliul de Stat al R.D. Germane.

SUNĂ DIN NOU CLOPOTELUL

Semn al vieții-nfloritoare

În pragul toamnei aurii
La început de an școlar,
Copilul tău cu alți copii
Primesc azi cărțile în dar.
Cu ani în urmă, om sărac,
În pragul toamnei te-ntrebai :
De-aveai cumva un biet pitac
Să-l dai pe cărți sau pe mălai ?
Acum, deși cu mulțumire
Belșugu-l vîrfui în hambare,
Ți-e dată încă o-nlesnire,
Semn nou al vieții-nfloritoare.
Gîndind ce greu ți-a fost cîndva
Cînd buchiseai pe cărți străine,
Îi spui feciorului : „Aș vrea
Să fiu din nou copil ca tine...
Azi, viața noastră-n dar îți dete
Și școală nouă, și cărți bune ;
Dator ești să aduni cu sete
Un fagure de-nțelepciune.
Pe trepte noi de bucurii
Pieptiș să urci din an în an ;
Partidului oștean să-i fii
Și țării vrednic cetățean !"

PETRE POPA

Colectivistul Merticaru V. Constantin, din comuna Cîndești, regiunea Bacău, și fiul său, Merticaru C. Constantin, sînt elevi în clasa a VI-a elementară.

— Vezi, ți-am spus eu că lui Costică îi face tatăl lui lecțiile !
— Bine, tu nu știi că și tatăl lui învață în clasa a VI-a ?

(Desen de PALL)

La școală

Mîndru cu ghiozdanul în spinare,
Nepoțelul lui Ion Topală
A pornit pe ulița cea mare
Azi întîia oară către școală.
Din cerdac, cu ochii-nlăcrimați,
Îl petrece moșul tulburat,
Și se vede-n anii depărtați
Ca și el, un diavol de băiat...
N-a-nvățat, la vremea lui, Topală,
Căci ziceau bogații de săraci :
„Dacă au să meargă toți la școală,
Cine mai rămîne, bre, la vaci ?!"
Amintirea se destramă lute,
Mistuită-n ceața altui veac,
Și pe chipul lui brăzdat de cute
Lasă-un zîmbet larg cît un bugeac...

IGOR BLOCK

Ghicitori

O gălină care scurmă
Dar nu lasă semn în urmă ?

(Radiera)

Am un puț fără găleată
Și cu apă-ntunecată !

(Cărămida)

Nea Ilie Gălăgie
Cu cravată de frînghie
Dacă e lăsat în pace,
Gălăgie nu mai face

(Clopoțelul școlii)

Glume

— Tată, mata ce fel de cărți ai primit gratuit, cînd ai fost elev ?

— De alun, de răchită ori de corn, dragul tatii.

★

— Bunicule, mata ai căpătat în școală cunoștințe agrozootehnice, așa cum căpătăm noi ?

— Cum să nu. Avea învățătorul două vaci pe care le păsteam dimineața și căpătam cunoștințe zootehnice, iar după masă, la prășit porumbul lui, căpătam cunoștințe agrotehnice.

I. TERBESCU

Școlarii veniți în tabăra din comuna Pleșoiu, regiunea Pitești, au avut la dispoziție foarte multe cărți.

Cărțile : — Cu așa băieți, noi n-am avut vacanță aproape de loc !

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Primele litere... Primul cuvînt.
(Desen de C. FLORIAN)

Ghiveciul de flori

Elevii au format grupuri, grupuri și se sfătuiesc. Numai Aurel stă deoparte. Nu că ar fi supărat, ci pentru că-i tare îngîndurat. Lui nu-i place să se amestece cu ceilalți, să se spună „uite ce-au făcut elevii", ci „uite ce-a făcut Aurel !" De ce să se laude ceilalți cu priceperea lui ? Judecați și dv. ! Dacă s-ar apuca să învețe împreună cu Mitruță, cu Godănel, cu Ghinduță, cu Maricica, cu Cireșica și cu ceilalți, unde ar ieși ? Poate că i-ar lua-o înainte careva și atunci ar mai fi el, Aurel, printre primii la socoteli ? N-ar mai fi. Așa că e mai bine să nu se bage, să nu se amestece.

Acuma, la fel. Dacă ar fi împărtășit planul cu florile, credeți că nu s-ar fi amestecat și alții ? Ba bine că nu ! Și atunci meritul ar mai fi revenit numai lui Aurel ? Da' de unde ! Așa că acum, lădița cu flori, „ghiveciul", cum îi zice el, este gata, cu flori vesele și în toate culorile. A mai rămas o singură operație de făcut. Să transporte ghiveciul la școală, în mare secret și să-l prindă de cîrligul din tavanul coridorului. Despre treaba asta nu știe nimeni, decît moș Enache, care, fie vorba-între noi, i-a spus și tovarășului director. Trebuia să fie și dumnealui de acord dacă ghiveciul e bine lucrat și florile sînt destul de frumoase.

Acoperit cu o velință subțire, în căruciorul pentru zarzavat, tras de Aurel, ghiveciul înaintează legănîndu-se spre școala cea nouă, pe care o va împodobi peste o oră, două. Mindru de fapta lui, Aurel trece nepăsător pe lîngă Mitruță, ajunge în dreptul lui Godănel, îl zărește pe bondocul de Ghinduță, apoi pe Maricica și Cireșica, cu coadele date pe spate, toți colegi de-ai lui, dar nici nu le întoarce capul. Ce zor are de ei ? Dimpotrivă, trebuie să se ferească cît mai mult, să nu îndrăznească vreunul să spună, cînd treaba e gata, că a văzut, că a știut, că a dat ajutor.

— O, ce ghiveci minunat! — se bucură moș Enache, cînd îl vede.

— Scară avem, moș Enache? — strigă Aurel în urechea moșului, care nu prea aude.

— Este una, da-i șubredă. Uite, alerg să caut alta bună. Așteaptă-mă pînă viu, să-ți dau ajutor !

Dar Aurel nu vrea să aștepte. Și mai ales nu vrea ca moșul să se laude că el a aninat ghiveciul. Așa că Aurel cercetează scara, vede că nu-i lipsește nici o tălpică, o desface în dreptul cîrligului, prinde într-o mînă capătul sîrmei pe care trebuie să-l treacă prin cîrlig, urcă încetișor pînă în vîrful scării și se pregătește să tragă. Dar mai întîi își pipăie buzunarul în care a pus o tăbliță pe care stă scris cu litere de tipar : „Ignat P. Aurel, clasa a VII-a". Tăblița asta trebuie s-o prindă neapărat pe una din laturile ghiveciului, care va fi cea mai la vedere, să-l poată citi toată lumea numele. „Ce bine e să fi priceput și să le potrivești pe toate cum trebuie", gîndește Aurel cînd se vede în vîrful scării. Începe să tragă cu băgare de seamă ca să urce ghiveciul cel puțin la înălțimea tocului ferestrei. Dar nu știu cum se mișcă el, că scara începe a se desface într-o parte și alta.

— Moș Enache! — strigă Aurel.

Balamalele scării troznesc într-una. Picioarele lui Aurel s-au desfăcut, de-au început să-i piriie și pantalonii, în timp ce el s-a apucat disperat de canatul ușii.

— Moș Enacheee !

Se ivesc colegii lui.

— Ti-aș ajuta, dar știu că nu-ți place, — zice Mitruță.

— Aoleu, cad. Acuma cad, — se voită Aurel.

— Aș pune mîna, dar știu că nu vrei să se amestece alții în treburile tale, — spune Godănel.

— Săriți ! țipă Aurel.

— Ce faci tu, vrei să fie făcut de tine, — își dau coate fetele.

Apare moș Enache :

— Puneți mîna, mo diavolilor, că se nenorocește băiatul !

Numaidecît colegii lui Aurel se reped să țină scara.

Din buzunarul lui Aurel a căzut ceva. E tăblița cu numele lui. Mitruță i-o întinde :

— Poftim, ai uitat asta !

Aurel tace un timp, apoi răspunde rușinat de lecția primită.

— Nu, nu mai am nevoie... Ajutați-mă, vă rog, să urc ghiveciul sus.

VASILE FULGEANU

Membrii cercului micilor naturaliști de la școala din comuna Cucuieși, raionul Roșiorii de Vede, au recoltat însemnate cantități de produse de pe lotul școlar, îngrijit de ei.

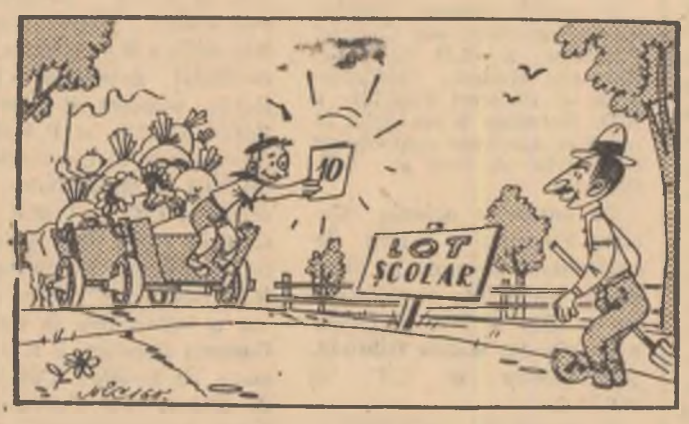

— Vezi ? Acum am primit nota la științe naturale ! !...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Pierzînd timpul fără folos și învățînd superficial, tînărul Constantin Buțică din Uricani, regiunea Hunedoara, e nevoit să repete clasele.

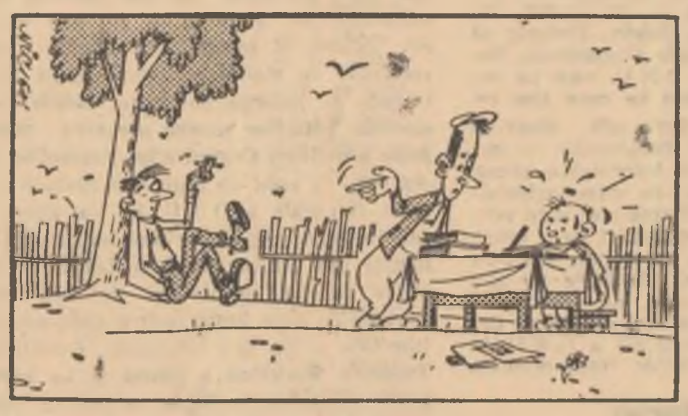

— Fratele tău nu te ajută să-ți faci lecțiile ?
— De unde ! ! Eu le fac pe-ale lui ! !...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

REDACȚIA : București Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10 17.60.20, 17.60.40. ABONAMENTE : 7.60 lei anual Taxa poștală plătită în numerar conf. aprobării Dir. Generale P.T.T.R. Nr. 17.933/942. Abonamentele se fac la oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari. TIPARUL : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"